

Vážené čtenářky a čtenáři

Takový rehek. Malý nenápadný ptáček. Hnízdí jich prý u nás statisíce párů. V neděli seděl na kalenici, mrskal ocáskem a frkal. Nemohl se dočkat, až zase zmizíme v Praze a přestaneme strašit pod střechou, která už je i jeho, protože si pod ní navrhl a postavil hnízdo. Vrátil se před měsícem z afrických tropů a o tom, co viděl, pomlčí do konce svých dnů. Co ho nutí vyměnit vyžrané africké mouchy za nezuživě chřadný český hmyz? Stojí mu za to, aby riskoval, že ho cestou sežerou Italové? A co černoušci, mají ho rádi? Čelí raději rozloham moře a pouště, nebo volí krotké přelety co nejvíc nad pohostinnou pevninou?

Pozorujte občas ptáky. Podle mne neexistuje sugestivnější příklad nesvobody. Robotní povinnosti uvržené na tuto havěť přesahují každou lidskou představu. Je absurdní, že právě do těchto tvorů zmítaných jen povinnostmi si projektujeme svůj sen o svobodě. Káň neslyšně plující ve výši se nekochá krajinou, loví, protože ji žene hlad. Kachny se nepotápějí pro radost, pronásledují kořist. Vlaštovku štve pud, aby s pravidelností hodiněk přilétala k hnízdu s potravou pro mladá. Denně tak vypadá skoro jako neživá součástka, bez níž by vesmír přestal fungovat.

Kdybych měl věštit z tahu ptáků, neměl bych pro lidi dobrou zprávu, protože ptáci život je život bez odpočinku, život ve střehu. Zvykli jsme si ale číst jej úplně opačně. Horlivost ptačího zřevu pokládáme například radši za výraz radosti než za bouřlivou hádku o životní prostor.

Vyplatí se pozorovat ptáky a myslet při tom na lidi. To však předpokládá, že jste je ještě nepřestali vidět a vnímat. Jedny i druhé.

Petr Bielek

PETR BÍLEK
ŠÉFREDAKTOR

RINGIER AWARDS 2008 MÁ VÍTĚZE!

Vítězem v kategorii Ringier Journalism Award se stal Dan Hrubý za reportáž Země létajících tanků (RX 26-27/07). Jan Šibík obsadil druhé místo v kategorii Ringier Photo Awards za sérii Těžká práce dětí na skládce v kambodžském hlavním městě Phnompenhu.

Kolegům gratulujeme.

Jedna z oceněných fotografií

RADY NÁM ZMODRALY 13 – 08

Není mi nic známo o tom, že by se mě kulturní komise ČR (vydavatel Fragmentů) pokoušela „dostat do různých rad“. Víím o tom, že mne v minulosti navrhla do Rady ČT. A do Rady ČTÚ mě „neprotlačil ministr vnitra“, nýbrž na návrh ministra informatiky jmenovala vláda. Pokud víím, hlasování bylo jednomyslné. Rovněž psát o mně jako „o bývalém místopředsedovi RRTV, odvolaném po prohrané arbitráži kvůli televizi Nova“, a to zrovna v okamžiku, kdy bylo definitivně rozhodnuto (rozsudky Nejvyššího správního soudu a městského soudu v Praze), že já a moji kolegové jsme z RRTV nikdy odvoláni nebyli, je poněkud komické a, mírně řečeno, zavádějící. Stejně tak jako Potůčkovo opakované potměšilé podpásové spojování RRTV s prohranou arbitráží, notabene po všech těch policejních a parlamentních vyšetřováních, která všechna prokázala, že RRTV na prohrané arbitráži nenechá žádnou vinu.

PETR ŠTĚPÁNEK

JAK ZRYCHT(R)OVAT DIVADLA 12 – 08

Sloupky paní Bednářové mám rád, navštěvuji divadla i koncerty, cítím se tam dobře, ale rozhodně tam do sebe nesaji kulturu. Domnívám se, že kulturou se nazývá chování jak jedinců, tak celé společnosti a podle toho se také tato společnost hodnotí. Mnohdy jsem zaregistroval, že třeba

různí umělci se moc kulturně nechovají. Dále nerozumím výrazu veřejná služba. Nemyslím, že by nám kulturní scéna sloužila, snad také jako jiní občané i umělci řádně pracují a jsou za to také placeni. Nevšiml jsem si, že by strádali.

O. LETŇANSKÝ

OČIMA C. H. 12 – 08

Domnívám se, že B. Smetana nehodnotil text k opeře A. Dvořáka Šelma sedlák jako sprostý = vulgární v dnešním slova smyslu. Slovem „sprosté“ označovala přece kdysi čeština osoby, věci nebo jevy velmi obyčejné, málo vznešené. B. Smetana tedy možná cítil zmíněné obraty jako nedůstojné opery. V Babičce B. Němcové označuje hlavní postava sebe samu jako „sprostou“ ženu. Jistě tím nemyslela to, co si dnes barvitě představujeme my.

MARIE VINTROVÁ

JE NÁS MÁLO. ČIŇANŮ MOC. 13 – 08

Zdravím a děkuji Reflexu za rozumný a lidský článek (Jana Geberta – pozn. red.) o Tibetu, konečně někdo ...

OLGA-ANNA SEDLÁČKOVÁ

Kláster Džokang uprostřed Lhasy

ON-LINE

POOTEVŘENÝ RUBÁŠ MICHALA KOMÁRKA

Carla Del Ponteová znovu útočí 14. 4. 2008
Jsem si jist, že kdyby Del Ponteová vydala paměti, kde by popisovala jen srbské zločiny, nikdo by ani necekl, protože by to bylo přesně v souladu se „světónázorem“ EU. Možná by zde Komárek psal oslavnou recenzi na syrové, dechvyrážející autentické svědectví o srbských zločinech, které dodatečně ospravedlňuje tužbu „kosovského“ národa po samostatnosti. Znám dobře situaci na Balkáně a mám daleko k tomu, abych „nadržoval“ kterékoli z válčících stran všech balkánských konfliktů. Čím víc o situaci člověk ví, tím víc si uvědomuje, že dělení na „hodné“ a „zlé“ hochy neexistuje. To jen Komárkově mají jasno ...

EYWIN

Remitendní výtisky Reflexu od čísla 37-05 a DVD ze série X krát divadlo jsou v prodeji v trafice NICOTIANA TABACUM, Senovážná ulice 2, Praha 1

REFLEX

NA TITULNÍ STRANĚ FOTO JANA ŠIBÍKA Z PÁKISTÁNU

OTEC A DÍTĚ

26

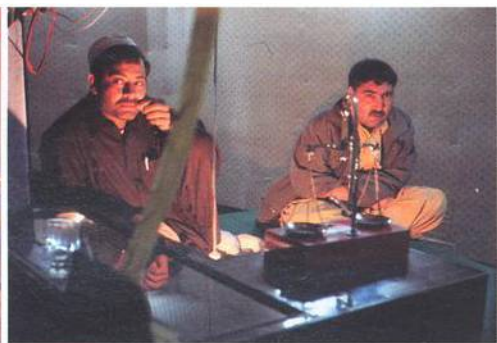
Herec **DAVID NOVOTNÝ** působí úspěšně již deset let v Dejvickém divadle, filmovou slávu mu přinesl především nedávno uvedený film *O rodičích a dětech*.

SÓJOU PROTI PRŮJMU

30

Nedůvěra vůči geneticky upraveným rostlinám zatím existuje. Přitom při jejich využití by třeba místo očkování stačilo napít se sójového mléka.

PIKNIK U HEROINOVÉ CESTY

34

Pákistán je jedním z největších překladišť drog na jejich cestě do Evropy. Marek Hudema a Jan Šibík navštívili Kvétu, pro dealery heroinový ráj.

FOTO ZLEVA DAVID KRAUS, TOMÁŠ TESÁŘ, JAN ŠIBÍK

REPORTÁŽ

6

ÚPLATKY ZA RADAR

TEXT JIŘÍ X. DOLEŽAL

„Vláda tím, že vyplatí brdským občanům odškodné za radar, vytváří nebezpečný precedens. Ukáže tak občanům, že se nakonec vyplácí klást odpor něčemu, co je v jejich vlastním zájmu,“ konstatuje autor reportáže poté, co se vypravil za starosty obcí kolem Chlumce nad Cidlinou, kde takový radar již stojí, a kteří se tedy nyní také dohodli, že chtějí stejné odškodné jako Brdští.

ŠKOLA

42

PŘIPRAV SE NA VŠECHNO

TEXT JAN POTUČEK

Rozhovor s Radkem Stavínou, ředitelem agentury Tutor, vychází jako součást cyklu maturitních a přijímacích testů, které jsou připraveny pro toto a následující tři čísla. První z nich je angličtina, druhý bude z češtiny, třetí z psychologie a jako poslední otiskneme test k přijetí na lékařskou fakultu. Nejsou to skutečné přijímací testy, ale vzorové, jež jsme si nechali vypracovat a jsou vytvořeny za účelem tréninku na přijímací zkoušky na vysokou školu.

CAUSA

70

PAUL KRAUS

TEXT JAN FINGERLAND

Mezi slavné pražské německy hovořící rodáky patří i Paul Kraus, geniální lingvista a jedna z hvězd meziválečné orientalistiky. Přednášel na univerzitách v Jeruzalémě, Paříži a v Káhiře, svou životní pouť však skončil daleko od své vlasti předčasně a dnes jeho jméno téměř nikdo nezná.

TRAGIKOMEDIE

74

MILAN ALCHYMISTA

TEXT RICHARD ERMEL

Ke katarzi má současná pražská divadelní tragikomedie ještě hodně daleko. Pokud se opravdu bude naplňovat současná vize radního Milana Richtera o „spravedlivém“ rozdělování peněz na kulturu, je na místě mluvit o novodobé „normalizaci“ a zrodu dalšího korupčního prostředí. A chloubka pražské kultury, divadelní síť, se rozpadne. Pražský radní pro kulturu sice nemá kulturní citění, nedostatkem sebedůvěry však nestrádá. Proto se – asertivně vzdělán – vypravil do městských divadel, kde objasňoval svou kulturní politiku.

GENIUS LOCI

84

NYMBURSKÝ PIVOVAR

TEXT JIŘÍ X. DOLEŽAL

V roce 1976 vyšla novela Bohumila Hrabala, později úspěšně zfilmovaná, která se odehrává v Nymburce, především ve zdejších pivovarech. Současný genius loci tohoto místa však už inspirativní líheň génia české literatury nepřipomíná – s výjimkou Hrabalovy pamětní desky umístěné podle jeho přání ve výšce, kam močí psi.

À PROPOS

88

BRUSELSKÉ NAGANO

TEXT PETR VOLF

Přesně před padesáti lety, 17. dubna 1958, začalo v Bruselu EXPO, Světová výstava, kde se Československo představilo světu v nejlepším možném světle a nikdy potom se už nepovedlo na tento úspěch navázat. Hlavní město Belgie se dlouho připomínalo v názvu jednoho výtvarného období v českém užitém umění – bruselský styl. Pastelové barvy, umělé hmoty a z nich vyráběný nábytek, geometrické ornamenty na zdech většiny domácností i veřejných prostor byly příslibem radostnějších časů.